

Magtsprog", kort sagt, at det vilde være en Lov, som vilde omstøde "den almindelige Retsbevidsthed og den offentlige Moral: disse de eneste sande Grundpiller for Kronens Ret og Folkets Frihed", og at der "under den Udvikling, det constitutionelle Liv hos os har erholdt", kun er tilbage at stole paa Hans Majestæt Kongen selv, som "det eneste sikre og eneste fuldkomne paalidelige Værn for Eiendomsrettens Uforkrænkelighed og alle fra Rigsdagen udelukkede Minoriteters Ret". Derfor nedlægge Andragerne imod den hele Foranstaltning, som den var paa-tænkt, en "Protest og Retsforvaring", som de med meget høitidelige Formularer, høit fra Riddertiden og høit fra Gjældscommis-sionen, nedlægge med Tilføiende, at "vi for al Tab og Skade, som deraf maatte opstaae for os, vore Familier og Efterkommere, ved-blivende maae holde Deres Majestæts Regjering og Staten ansvarlig, indtil fuld Restitution eller i alt Fald Erstatning, under Forholdenes og Anstuelsernes Forandring i Tidernes Løb, maatte blive at op-naae: og lægge vi denne Ret til Resti-tution og Erstatning til de Hoved-gaarde, hvorunder det Bøndergods, som ved Lovgivningens Anvendelse urettiligen maatte borttages, nu ligger, og forbeholde disse vore Hovedgaardes fremtidige Giere alle de Rettigheder, som maatte være fornødne til, som ommeldt, at fikre og opnaae bencevnte Restitution eller Erstatning".

Denne urimelige Protest er af den Art, at selvfølgelig Ingen, der staaer paa det Standpunkt i politiske Anstuelser, som jeg indtager, i mindste Maade kan slutte sig til den; den er efter min Anstuelse et saa sørgeligt Exempel paa, hvad Forvildelse og politisk Eidsenskab kan lede ellers fornuftige Mænd til, at end ikke Bisoppernes berømte og saa ilde optagne Adresse kan taale fjerneste Sammen-ligning. Jeg citerer jo heller ikke denne Pro-test for i mindste Maade at støtte mig til den, men alene for ret fylldig og slaaende at vise, i hvilken Grad den bestandige Forud-sætning hos Rigsdagen om en Tilslutning fra

Godseierenes Side var bristet. Thi hvem var det nu, der underskrev denne Adresse? At nævne samtlige Navne her vilde være lidt omstændeligt, skjøndt tilvisse ikke uden Inter-esse, men man vil ogsaa være istand til at give de de fornødne Oplysninger i saa al-mindelige Træk, at Enhver vil kunne skjønne, at dette overdrevne, overspændte og opskruede Actstykke ikke var udgaaet fra nogle enkelte forvildede Fanatikere, men havde saa godt som hele Godseierstanden til Bærer. — Af vore 18 Lehnsgrever havde de 14 underskre- vet dette Andragende, mellem dem blandt An-dre det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) og hans Excellence, den nuværende Conseilspræsident, Grev Frijs-Frijsenborg. Af de 14 Lehnsherrer havde de 10 underskrevet, mellem dem en æret Landssthingsmand, der for Tiden staaer paa samme politiske Standpunkt som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) og danner et af Bindeleddene mellem de Små og de Store, Baron Zyt-phen-Adeler. Der underskrev et stort An-tal af Stamhuusbesidderne. Jeg skal af dem nævne det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlsen). Jeg skal frem-deles nævne en tidligere folkelig Udenrigs-minister, Baron Blixen-Finecke, den nu-værende Landssthingsmand, Kammerherre Wich-feld, endnu to andre Landssthingsmænd, Kammerherre Haffner og Kammerherre Skeel til Birkelse, Hoffjægermester Sehested til Bro-holm og flere. Der underskrev Besidderne af saagodtsom alle de store Fideicommissær, navn-lig f. Ex. Besidderen af Skjoldenæsholm og Ewenstrup, begge af Navnet Neergaard. Der underskrev af de større Eiendomsbesiddere det langt overveiende Antal af dem, der siden have spillet en politisk Rolle og været eller søgt at blive Medlemmer af Rigsdagens to Afdelinger. Jeg skal nævne nogle enkelte. Der var Kammerherre Sorgen Casten-schöld til Frederikslund, daværende Søgermester Grøner til Rainsrup, Kammerherre Sca-venius til Gjerslev, Søholm, Grifstrup, Klintholm m. M. Denne Adresse blev over-rakt Hans Majestæt Kong Frederik VII den 20de Juni 1856, og den Deputation, som